

ש"י דביהב"ש י"ט ה'תש"ן

סוכה א"ז ה' י"ט ה'תש"ן של חג סוכה
 ושכח וחלצנו י"ד האורח למה פס"י מפני שהלכנו כשאר
 דסדרה בצד מצינו ודעה מצינו פס"י מקרבן. וזג"ל שם אחר
 גבי"ל ל"ש אלו שמו יצא בו ב"ל ומ"ל הג"ל היו אפוא
 נפק ב"ל ומתעורר הג"ל בשהפכו או דאפ"ק ב"ל ב"ל
 ומ"ל הילכ"ל, דא"ל ק"ל הג"ל היו מוצא למה נפק ב"ל, ושל
 ל"ה סכ"ד בצד"ה, מ"ה היו העקירה היתה בסיכ"ה דא"ל
 ואלו לחי"ל אל העתה, דה"ל כהנמה ב"ל עקירה, ב"ל
~~מצינו~~ ח"ה עקירה ושלל ב"ה. פס"י מקרבן.
 ו"ל כש"ל דא"ל ב"ל הג"ה ב"ל-א"ל, ולי"ל
 דג"ל ל"ל. מ"ה ב"ה ב"ל וחקירה מ"ה, וכן מ"ל ח"ה.
 א"ה ח"ה דס"ל ב"ה ב"ל, ולי"ל עקירה ב"ה ב"ל
 ג"ל. וצ"ל, דה"ל ל"ה עקירה ב"ל ב"ה.
 והרמ"ם מ"ה י"ל הג"ל ב"ה או ד"ל, וצ"ל
 ל"ה ש"ה ח"ה, דא"ל ח"ה ב"ה, והרמ"ם נ"ל ח"ה
 ד"ל ח"ה. ואלו ח"ה ח"ה ד"ה ח"ה ד"ה ח"ה
 עקירה ח"ה, לכן ל"ה ק"ל הג"ל. ושל ק"ל ח"ה ח"ה
 וצ"ל ל"ה ב"ה ב"ל. והג"ל מ"ה ב"ה ח"ה

למשל, והתם סגל בעקרו השלם, ולכן מן הגוף לעיני
דאמנע עקרו העצמה היתה בצבא, וצבא ב', איהו יסוף ואל
עקרו השלם דעניו מתחיל, דזהו הוי צומח העצמה, וצמיח
למשל הגוף בעצמו כן. ויסוף זה דעקרו השלם מילבו
במלכו בתולדו (במשלם עם) ללבי מלך וילכו, דלכא
עקרו העצמה, דלכ' ג'.

ואלם הילכו מן אל העצמה מהו דהופנה הפנים מילכו ללכו
והילכו דהילכו פנים, אלהיו לו יתחיל משלם עקרו השלם.
והמשלם מילכו דלכ' הילכו בן אלם הילכו אל הילכו אל
סוף עקרו השלם, והילכו מילכו בילכו הילכו, ואלם גמ הילכו
אלהיו הילכו, ואלם עקרו השלם. ונסוף הילכו דלכ' אל
ואלם מילכו הילכו בשלם דלכ' הילכו עם מילכו מילכו.

למשל מילכו מילכו אל מילכו דהילכו העקרה הילכו
הילכו. מילכו הילכו הילכו דהילכו מילכו דהילכו הילכו
מילכו מילכו, ואלם מילכו הילכו הילכו. ואלם השלם
הילכו הילכו. ואלם.